

Lyngbakkerne i September

Bakkerne er nu langsom ved at komme sig over tørken igennem hele sommeren. Tørken har været meget hård ved både græsset, mosset, lyngen, blåbærrene, revlingen og ørnebregnerne. Det sidste beklager vi ikke. Desuden har der ikke været ret mange blomster i bakkerne igennem sommeren. Dem der kunne klare tørken og satte blomster blev straks ædt af hestene. Græsset var visnet, så hestene havde ikke andet at æde. Derfor er det glædeligt at se, at der nu kommer en del blomster frem i bakkerne. Det er især gule kurveblomster, der kigger frem. Der er overvejende fire forskellige arter. Den ene er almindelig kongepen (Billede 1), der overvejende står uden for indhegningen ved indgangen fra Gydestien. Kongepen er op til 30 – 40 cm høj og har nogle tykke og kraftigt stivhårede rosetblade med dybe indhak i siderne (Billede 2), og som regel har blomsterstilken ingen blade. En art, der ligner kongepen en hel del er høstborst (Billede 3), der er lavere end kongepen, og som vokser inde i den nordlige indhegning op igennem slugten fra Gydestien. Høstborst bliver 10 – 15 cm høj og har meget tyndere og finere fjersnitdelte rosetblade end kongepen (Billede 2). Hvis I kigger efter om en gul kurveblomst er en høstborst, skal I huske at kigge efter hvor blomsterstilken er fæstet. Nogle gange kan de have nedliggende stilke, der så vokser opad et stykke væk fra bladrosetten, så det ser ud som de kommer fra en anden bladrosset. I den midterste - og sydøstlige del af den nordlige indhegning finder vi også almindelig gyldenris (Billede 4), der er let kendelig på grund af sin lange smalle top af gule kurveblomster. Den stikker smukt op af de tørramte lyngtotter ved siden af det tæt afgræssede sti. Endelig kan vi finde almindelig høgeurt (Billede 5), som har

Billede 1. Almindelig kongepen.

Billede 2. Blad af almindelig kongepen øverst, og høstborst nederst. Bemærk de finere blade hos høstborst

Billede 3. Høstborst, som er kendelig på de fine rosetblade.

Billede 4. Almindelig gyldenris med sin flotte tætte gule blomsterstand

Billede 5. Almindelig høgeurt. Kendelig på at have blade på blomsterstilken

Billede 6. Almindelig torskemund.

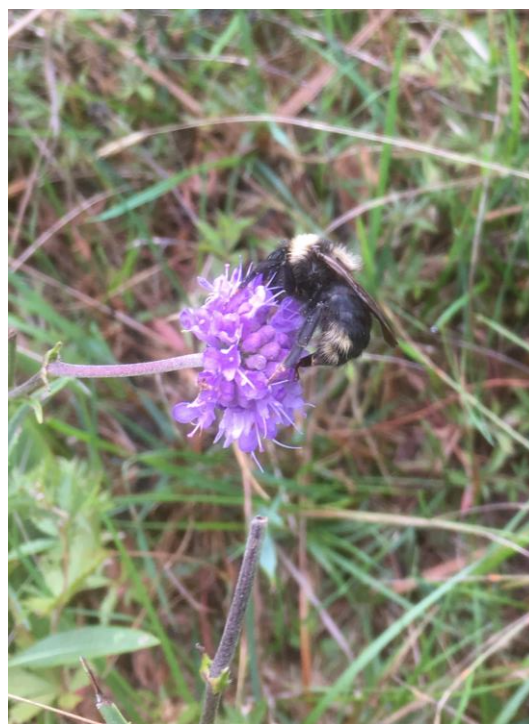
spredte gule blomster på en op til 40 – 50 cm høj stængel med blade på. Kongepen og høstborst her normalt ikke blade på blomsterstilkene. Endelig er der spredte eksemplarer af almindelig torskemund (Billede 6), der har en tæt top af lysegule blomster med mørkegul underlæbe.

Der findes dog også andet en gule blomster. Der er en hel del liden klokke, også kaldet blåklokke eller bare klokkeblomst, og hist og her finder vi blåhat (billede 7), der er en rigtig god plante for bier, svirrefluer og sommerfugle, når den blomstrer planmæssigt igennem sommeren. En anden rigtig god blomst for insekterne er djævelsbid (Billede 8). Den ligner blåhat ret meget, men er mere blå end blåhat, der har en tendens over i det rødviolette. Desuden er blomsterhovedet mere kuglerundt en blåhattens, der er hvælvet. Djævelsbid vokser overvejende uden for indhegningen og kan findes langs vejen ind fra Galgebakken, især på venstre side, når man kommer ind fra Galgebakken (vejen kaldet

Galgebakken). Planten hedder djævelsbid, fordi roden tit ser afbidt ud, der førhen ledte tanken hen på at djævelen havde bidt i den.

Billede 7. Blåhat, en rigtig god blomst for sommerfugle og bier

Billede 8. Blomst af djævelsbid med besøg af den ret sjældne Agersnyltehumle, der snylter på Agerhumle.

September er parringstid for en af bakkernes zoologiske specialiteter, den nordlige fugleedderkop (billede 9). Nordlig fugleedderkop tilbringer det meste af livet inde i sit spind, som er en lille "sok", der som regel hænger ud af sandet under lyngtotter over bart sand på sydskråninger. Spindet kan være endda meget svært at få øje på, da edderkopper bygger partikler fra omgivelserne ind i spindet. Det kan være sandkorn, små stumper af tørt græs, eller tørre affaldne lyngblade. Men i august- september kommer hannerne frem fra deres skjul, fordi de skal på damejagt. Nordlig fugleedderkop er ikke farlig, men har formodentlig et bid, der kan være smertefuldt som et bi- eller hvepsestik.

Billede 9. Nordisk fugleedderkop fotograferet på stien imellem de to indhegninger i september 2017. Den er ca. 1½ cm lang.